

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 16. marts 2022 blev i sag nr. 97621:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har familie/indboforsikring. I klageskema af 7/12 2021 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg har anmeldt et overfald/røveri hvor politi og ambulancefolk også var til stede (Politi j.nr: ... Sagen drejer sig om, at jeg (ejer) af [firma] og i forbindelse med et godt årsregnskab udloddede jeg min kone og jeg en gave fra firmaet til os privat (2 stk. luksus ure) - urene er købt via selskabet. Uret går jeg med til daglig og i forbindelse med overfaldet sker d. 12/13.11.2021 får jeg stjålet mit ur. Alm. Brand mener ikke at uret er en privat genstand, da det er købt i virksomheden, men de udbetaler f.eks. erstatning for min jakke som er en gave fra min kone uden at tøve. Uret er givet som en gave og når det bliver brugt privat ser jeg det som værende en privat genstand som skal forsikres under privat indbo.

Jeg har efter afslaget fra Alm. Brand meldt det til vores erhvervsforsikring i [klagerens firma] hos [andet selskab] og de anerkender det ikke som værende en erhvervs-genstand.

Jeg mener derfor bestemt en af parterne har mig dækket og jeg mener bestemt det er vores private indbo.

Hele kommunikationen med Alm. Brand antyder at fordi vi har med en stor værdi at gøre ønsker de ikke at udbetale, da de både via skrift og i og med de udbetaler jakkens værdi modsiger sig selv væsentligt.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Fuld udbetaling af uret."

Ankenævnet for Forsikring

2.

97621

Selskabet har i brev af 5/1 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klageren anmeldte den 14. november 2021 - bilag B - at han havde fået stjålet sit Rolex ur samt ødelagt sin jakke den 12. november 2021. Kopi af købskvitteringen vedlægges sammen med anmeldelsen – bilag C.

Den 15. november 2021 har vores kontorinspektør en længere telefonsamtale med klager, hvorefter klager sender dokumentation for betaling af uret - bilag D1 og D2. Selskabet sender afgørelsen i sagen til klager den 16. november 2021 - bilag E. Klager får en delvis erstatning.

Samme dag svarer klager på vores erstatningsopgørelse - bilag F - som selskabet modtager kl. 12.26.

Selskabet bekræfter modtagelsen af klagen kl. 16.12. Senere samme dag skriver klager til selskabet på ny - bilag G - som selskabet modtager kl. 17.08.

Selskabet svarer 23. november 2021 - klagers bilag 'svar på klage'. Samme dag skriver klager retur – bilag H.

Klager vender tilbage den 6. december 2021 - bilag I - efter klager har anmeldt forholdet til [andet selskab], hvilket selskabet svarer på samme dag - bilag J.

Sagens begrundelse

Indledningsvis må vi tage afstand fra klagers bemærkning om, at vi ikke vil dække hans Rolexur, fordi der er tale om en genstand med en stor værdi. Vi har vurderet og behandlet det anmeldte jf. de gældende betingelser.

Det er klager, som skal dokumentere eller nærmere sandsynliggøre begivenheden samt at kravets omfang og størrelse er som oplyst, herunder hvem der er den retmæssige ejer af de stjålne genstande.

Indboforsikringen omfatter indbo og andre private ejendele, som er anført i dækningsskemaet, og som sikrede ejer eller i øvrigt bærer risikoen for.

I vores telefonsamtale med klager, beder vi klager om at sende dokumentation for, at uret er betalt privat.

I den forbindelse oplyser klager, at han faktisk ikke ved, hvorfor fakturaen er udstedt til firmaet. Klager kan dog ikke se forskellen på, om det er hans firma, som han ejer, der har købt urene eller urene er købt for private midler.

I samtalen bliver det også drøftet, at der er intet som kan forklare, at klager har købt to ure (et til ham selv og et til konen) på firmaets regning, hvilket klager er enig med os i. Klager kan i øvrigt fortsat ikke se, hvorfor han skal dokumentere, at de er købt privat.

Endvidere oplyser klager, at han faktisk er i tvivl om, hvilken konto der har betalt disse ure. I samtalen oplyser klager, at han nu, efter tyveriet er sket, kan overføre pengene fra hans privatkonto til hans erhvervskonto, og dermed dokumentere at de er købt privat.

Klager sender efterfølgende dokumentation på, hvilke konti urene er betalt fra - bilag D. Her fremgår det, at klager har betalt 174.800 kr. for begge ure. 26.800 kr. er betalt fra en privat konto og 148.000 kr. er betalt fra erhvervskontoen. Selskabet har herefter erstattet urene forholdsmæssigt, med den andel, som klager har betalt privat. Se eventuelt selskabets mail - bilag E.

Efter selskabet har erstattet uret forholdsmæssigt, oplyser klager, at der er tale om en gave fra firmaet.

Selskabet har taget udgangspunkt i klagers første forklaring, hvilket også er i overensstemmelse med Nævnets hidtidige praksis.

Samtidig stemmer klagers ændrede forklaring heller ikke overens, med det klager tidligere har oplyst, herunder:

.. jeg ved ikke, hvorfor fakturaen er udstedt til firmaet...

.. jeg er usikker på, hvilken konto der har betalt urene...

Hvis klager fra starten af mente, der var tale om en gave, så vidste han, hvorfor fakturaen var udstedt til firmaet, ligesom han ikke burde være usikker på, hvilken konto urene var betalt fra.

At klager, efter skaden er sket, vil overføre pengene fra privatkontoen til erhvervskontoen, ændrer ikke på, at selskabet mener, at de primært er betalt af firmaet, men benyttes privat. Og dette har været meningen hele tiden.

Selskabet er bekendt med, at klager efterfølgende anmelder det stjålne ur, til sin erhvervsløsoresforsikring.

Af svaret fra selskabet fremgår det blandt andet, at:

... der ikke er tale om løsores der indgår i driften af jeres virksomhed...

... fremgår det af anmeldelsen af uret er givet i gave fra firmaet til dig som privat person...

Der er således ikke anmeldt det samme til klagers Indboforsikring, som til klagers Erhvervsløsoresforsikring.

Dette ændrer dog ikke på, at uret primært er betalt af firmaet, og ejes derfor primært af firmaet. Genstande som ejes af firmaet, er ikke omfattet af den private Indboforsikring. Den andel af uret, som klager har betalt med private midler, har selskabet valgt at erstatte.

Konklusion

Det er klager, som skal dokumentere eller sandsynliggøre, at han som privatperson, er den retmæssige ejer af uret.

Dette mener vi ikke, at klager har dokumenteret eller på anden måde sandsynliggjort. Den ændrede forklaring, stemmer ikke overens med den første forklaring klager kommer med, som selskabet har taget udgangspunkt i.

Selskabet har erstattet uret forholdsmæssigt, i forhold til det klager har betalt privat.

Ankenævnet for Forsikring

4.

97621

Vi afventer herefter Nævnets afgørelse af sagen, og står gerne til rådighed med yderligere oplysninger."

Nævnet har fået forelagt faktura af 6/8 2021 på urene udstedt til klagerens firma, hvoraf fremgår, at urene er forudbetalt, kontoudtog af 2/8 2021 fra firmaets erhvervskredit, hvoraf fremgår en overførsel af 148.000 kr. og kontoudtog af 13/7 2021 fra klagerens lønkonto, hvoraf fremgår en overførsel på 26.800 kr. Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af selskabets afgørelse af 16/11 2021 fremgår bl.a.:

"Af det samlede beløb på 174.800 kr. er 26.800 kr. betalt privat, det svarer til 15,34% af det samlede beløb.

Et tilsvarende nyt ur kan købes for 94.450 kr. – [link]

Vi erstatter derfor 15,34% af 94.450 kr. svarende til 14.488,63 kr. (rundet op til 14.500 kr.)

Din erstatning ser derfor således ud:

Rolex Datejust 41 Slate - 14.500 kr.

Jakke - 2.600 kr.

Selvrisiko 1.321 kr.

Samlet erstatning - 15.779 kr."

Af klageren e-mail af 23/11 2021 til selskabet fremgår bl.a.:

"Jeg tror lidt i glemmer sagens kerne, og I afviser pga. mundhuggeri om hvad der sagt og gjort af samtale med jeres forsikringskonsulent? Det er klart at jeg som forbruger forsøger at gøre hvad jeg

kan for at få det dækket, det tænker jeg ikke en telefonsamtale optagelse kan forkleje nogle i. – i skal tage udgangspunkt i det konkrete og ikke hvad der bliver sagt pr. telefon."

Af e-mail af 3/12 2021 fra klagerens erhvervsforsikring fremgår bl.a.:

"Skaden er ikke dækket af jeres forsikring, fordi der ikke er tale om løvsøre der indgår i driften af jeres virksomhed. Uret anses derfor ikke som erhvervs løvsøre. Se mere under punkt. 302. Hvilken genstande er omfattet.

Yder mere fremgår det af anmeldelsen at Uret er givet i gave fra firmaet til dig som privat person, hvorfor du bedes rette kravet til din private indbos forsikring."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2.1 Hvilke genstande omfatter forsikringen?"

Forsikringen omfatter indbo* og andre private ejendele, som er anført i dækningsskemaet, og som

sikrede ejer eller i øvrigt bærer risikoen for.

Nævnet udtaler:

Klageren – der ejede et aktieselskab – anmeldte den 14/11 2021, at han havde fået stjålet et Rolexur. Uret var betalt med 148.000 kr. fra virksomhedens konto og 26.800 kr. fra klagerens lønkonto. Selskabet har udbetalt forholdsmæssig erstatning for den del af uret, der var købt privat.

Klageren kræver fuld erstatning for uret. Han har anført, at uret var en gave til ham fra hans virksomhed. Han går med uret til daglig. Når det bliver brugt privat, anser han det som en privat genstand. Hans erhvervsforsikring hos et andet forsikringsselskab anerkender ikke uret som en erhvervs-genstand.

Selskabet har afvist at erstatte den del af uret, der er købt af klagerens virksomhed med henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret, at han som privatperson er den retmæssige ejer af uret. Selskabet har anført, at klageren i telefonsamtale med selskabet ikke kunne forklare, hvorfor størstedelen af uret var finansieret af hans virksomhed. Efter selskabets afgørelse ændrede han forklaring til, at der var tale om en gave fra virksomheden.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1. fremgår det, at forsikringen dækker indbo og andre private ejendele.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, idet klageren ikke har dokumenteret, at uret er overdraget fra virksomheden til ham, og hvorledes gaven skattemæssigt måtte være håndteret.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren først efter selskabets afgørelse har forklaret, at uret var en gave fra hans virksomhed.

Ankenævnet *for* Forsikring

6.

97621

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen